

Zoek

op titel/auteur/isbn

Schelp-rot (Pectina Devastatis)

Op zoek naar de neergang van Shell

Titelgegevens

Auteur(s)	C. Houtenboer
Uitgever	PJU
Jaar	2004
Bindwijze	paperback
Prijs	€ 25,00
Status	Leverbaar Q2 04
Rubriek	Corporate Stories , Shell

Bestel

Samenvatting**Samenvatting**

Pectina Devastatis (Schelp-rot) is een gevreesde schelpdierziekte waarbij gezonde mosselpercelen in korte tijd aftakelen en verdwergen. Mariene biologen vermoeden dat de oorzaak hiervan het binnendringen is van krachtige exemplaren uit uitheemse populaties, aangevoerd via drijfhout of scheepsrompen. De populaties gaan ten onder door interne concurrentie en het feit dat de uitheemse exemplaren op termijn niet opgewassen zijn tegen de plaatselijke omstandigheden en zich ook niet aanpassen

In het boek Schelp-rot beschrijft C. Houtenboer de recente gebeurtenissen bij Shell met een analogie naar de hierboven beschreven schelpdierziekte. Volgens de economisch-antropoloog laten de opkomst, consolidatie en vervolgens de aftakeling van het Shell concern zich verbazend makkelijk beschrijven in bestaande antropologische en biologische modellen.

Deel I : Opkomst en Consolidatie van het Concern (periode tot 1994): een juiste mix van engelse flair en "guts" en nederlands/schotse nijver en een down to earth mentality. Saai en gesloten weliswaar, maar niettemin solide en succesvol.

Deel II : Herorientatie van het Concern (periode 1995-2001): ogenschijnlijk zonder aanwijsbare reden gaat Shell zich in 1995 plotseling veranderen. Het consolideren van de Amerikaanse dochter van Shell (totdantoe strikt gescheiden van het moederconcern) leidt tot een instroom van Amerikaanse managers binnen het moederconcern. De Amerikanen grepen hun kans tijdens de Brent Spar crisis. Sterker nog, zij fluisterden de capitulatie voor Greenpeace in, om zo maximaal gewin te halen uit de crisis. Hun ideeën en stijl van leiderschap werden met enthousiasme binnen gehaald door de Engelse bloedgroep binnen Shell. Hierbij werd de succesformule van Engelse vorm en Nederlandse inhoud als ouderwets afgedaan. Korte termijn visie en planning en scorecard management deden hun intrede. De prestaties van Shell werden (nog) niet negatief beïnvloed vanwege het voortbestaan van expertise buffers. Echter, opvolgende reorganisaties in de periode 1995-2001 hebben deze technische kennis clusters op effectieve wijze ontmanteld. Het Tejas-pipeline debacle (1998) was voor insiders een belangrijke aanwijzing dat zich een technische know-how ramp ging voltrekken. Ook de almaar kelderende resultaten van de exploratiedivisie wezen hier op. Onderhuids broeide er echter veel meer dat echter pas in 2004 volledig aan de oppervlakte zou komen.

Zoek

op titel/auteur/isbn

Deel III: Aftakeling (2001-2004) en Nabije Toekomst (periode 2004-2008): Achterblijvende resultaten leidden tot inkrimpingen waardoor de leadership-lagen in een moordende interne concurrentieslag verwickeld raakten. Waardevol directiepotentieel werd zonder pardon het bedrijf uit gewerkt. De uittocht van senior technisch personeel werd verder gestimuleerd. De achterblijvers tracht men te enthousiasmeren met Amerikaanse televisie-dominee achtige "engagements". Eindelijk komt de tijdbom in 2004 tot ontploffing: het plotselinge vertrek van Watts en zijn kroonpretendent van de Vijver en een terugkeer naar oude normen en waarden onder van de Veer. Volgens Houtenboer is het te weinig en te laat. De schelp-rot heeft het concern uitgemergeld en alle bronnen voor revitalisatie zijn opgebruikt. In een laatste poging het tij te keren zal getracht worden de Amerikaanse clan en hun protégés te neutraliseren. Het zal tevergeefs zijn. De gieren en hyena's zijn op de reuk van het bloed afgekomen en zullen uiterlijk in 2008 de buit verdelen: Europa, Rusland en U.S. naar ExxonMobil, Afrika naar TotalFinaElf, Kazachstan en Midden Oosten naar Agip, en de downstream inclusief de benzinestations naar BP.

Recensies

"Een meesterlijk geschreven boek, waarin Houtenboer met chirurgische precisie het fileermes hanteert en tot zeer aannemelijke conclusies komt. Het boek gaat ons allen aan, al was het maar omdat wij via de pensioenfondsen allemaal een beetje aandeelhouder zijn van Shell"

Algemeen Dagblad

"De crisis in de transatlantische verhoudingen lijken met een Droste effect terug te vinden binnen de Koninklijke. Houtenboer's analyse is een stevige duw in de rug voor hen die een eigen Europese lijn voorstaan, verweg van het rauwe cowboy kapitalisme dat de wereld slechts schandalen als Enron, Ahold en nu ook Shell heeft opgeleverd. Een aanrader!"

De Volkskrant

"Hebzucht, bedrog, machtswellust, carrieredrang, persoonlijke verrijking, kuiperijen, vleierijen: zo'n beetje alle denkbare menselijke feiten laat Houtenboer in een troosteloze stoet aan ons voorbijtrekken. Na Ahold heeft de integriteit van het bedrijfsleven definitief zeer ernstige schade opgelopen. Ook hier heeft de dans om het gouden kalf enkel geleid tot destructie en amoreel gedrag. Ook bedrijven kunnen niet zonder morele richtsnoer"

Reformatorisch Dagblad

"Dallas achter de statige facades van de Carel van Bylandtlaan, wie had dat gedacht. Het wachten is op een goede verfilming van deze spannende plot"

De Telegraaf

"Houtenboer's boek Schelprot veegt resoluut de vloer aan met de te ver doorgeschoten continue veranderingsdrang. Veranderaars als McKinsey zullen de komende jaren op zoek moeten naar andere broodheren. Hoewel met goede redenen omkleed delen wij de gedurfde slotconclusie over het opdelen van het concern niet. Hiervoor is er domweg te weinig geld in de wereld"

Het Financieel Dagblad

"A superbly written corporate analysis in which Houtenboer amalgamates his extensive knowledge of anthropology and human behaviour with a sound analysis of corporate processes. His insights suggest either that he is (or was) part of the Shell organization or alternatively can rely on important sources on a very senior level within Shell, which is indeed in itself a worrying sign of the profound crisis.. This book deserves a Pulitzer nomination"

The Economist